

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 64/432/EWG w odniesieniu do komputerowych baz danych stanowiących część sieci nadzoru w państwach członkowskich

COM(2011) 524 wersja ostateczna – 2011/0228 (COD)

oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślającego przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny

COM(2011) 525 wersja ostateczna – 2011/0229 (COD)

(2012/C 43/14)

Sprawozdawca: **Henry BRICHART**

Rada, w dniu 14 i 20 września 2011 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 13 września 2011 r., postanowiły, zgodnie z art. 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 64/432/EWG w odniesieniu do komputerowych baz danych stanowiących część sieci nadzoru w państwach członkowskich

COM(2011) 524 wersja ostateczna – 2011/0228 (COD)

oraz

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła i skreślającego przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny

COM(2011) 525 wersja ostateczna – 2011/0229 (COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 21 listopada 2011 r.

Na 476. sesji plenarnej w dniach 7–8 grudnia 2011 r. (posiedzenie z 7 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 180 do 3 – 9 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet stwierdza, że w sektorze bydła zrobiono wiele, by przywrócić zaufanie konsumentów po kryzysie wywołanym BSE (gąbczastą encefalopatią bydła).

1.2 Wprowadzony system identyfikacji i rejestracji bydła umożliwia zapewnienie przejrzystości i identyfikowalności z dużą precyzją i szybkością reagowania.

1.3 Owa zdolność lokalizacji i identyfikacji zwierząt znacznie pomaga również w zwalczaniu chorób zakaźnych.

1.4 Niemniej jednak wykorzystywanie różnych technik wiąże się ze znacznym obciążeniem finansowym sektorów.

1.5 Postęp technologiczny, który nastąpił od roku 1997 mógłby znacznie pomóc w tej dziedzinie, zwłaszcza dzięki identyfikacji elektronicznej.

1.6 Niemniej jednak można zauważyć, że bezpośrednie koszty i korzyści związane z tymi technologiami nie rozkładają

się równo w całym łańcuchu produkcji żywności; koszty ponoszone są przede wszystkim przez hodowców, podczas gdy podmioty stanowiące kolejne ogniwa łańcucha uzyskują większą korzyść finansowych.

1.7 Dlatego też EKES uważa, że nie należy wprowadzać obowiązkowego systemu elektronicznej identyfikacji bydła na szczeblu europejskim, ponieważ mało prawdopodobne jest, aby rynek skompensował bardzo wysokie koszty tej technologii. Poza tym nie przyniesie ona rzeczywistych dodatkowych korzyści konsumentom.

1.8 Jednak należy przewidzieć możliwość wprowadzenia przez dane państwo członkowskie obowiązku stosowania takiej technologii, o ile podmioty łańcucha produkcji żywności w tym państwie by to zaakceptowały.

1.9 Komitet uważa również, że należy pozostawić hodowcom możliwość dobrowolnego stosowania identyfikacji elektronicznej.

1.10 Zatem aby uniknąć wszelkiego zakłócania konkurencji, które mogłyby zagrozić wspólnemu rynkowi, państwo, które wprowadziło obowiązek identyfikacji, powinno ponosić koszty zakładania zwierzętom elektronicznych identyfikatorów wprowadzonych na jego terenie.

1.11 Poza tym zdaniem EKES-u, w trosce o harmonizację praktyk, we wszystkich identyfikatorach elektronicznych należałoby wykorzystywać takie same technologie. Dlatego też niezbędna jest ich harmonizacja w oparciu o normy międzynarodowe.

1.12 EKES popiera zatem ogólne intencje wniosku Komisji, pod warunkiem że zwróci się szczególną uwagę na dobre funkcjonowanie rynku wewnętrznego i na skutki ponoszone przez różne części sektora.

1.13 Odnosnie do dobrowolnego etykietowania wołowiny, EKES nie sprzeciwia się zniesieniu przepisów wspólnotowych, pod warunkiem, że operatorzy będą mogli umieszczać na etykietach dodatkowe informacje, które uznają za istotne.

2. Kontekst opinii

2.1 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1760/2000 stanowi, że każde państwo członkowskie musi ustanowić system identyfikacji i rejestracji bydła w celu umożliwienia indywidualnej identyfikacji zwierząt za pomocą kolczyków, rejestru zwierząt prowadzonego w każdym gospodarstwie hodowlanym, indywidualnego paszportu dla każdego zwierzęcia zawierającego dane na temat wszelkich przemieszczeń zwierzęcia oraz zgłaszania informacji na temat każdego przemieszczenia do skomputeryzowanej bazy danych umożliwiającej szybkie lokalizowanie zwierząt oraz identyfikację kohort w przypadku wystąpienia choroby. System ten umożliwi osiągnięcie celu odbudowy zaufania konsumentów do wołowiny poprzez zapewnienie przejrzystości i całkowitej identyfikowalności bydła i produktów z wołowiny oraz umożliwienie ustalenia miejsca pobytu i śledzenia przemieszczania zwierząt do celów weterynaryjnych, co ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania chorób zakaźnych.

2.2 W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE” wymieniono to rozporządzenie jako określające „obowiązki dotyczące informowania o szczególnym znaczeniu, jeżeli chodzi o obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa”. Zgodnie z planem działań dotyczącym nowej strategii UE w zakresie zdrowia zwierząt, wprowadzając system elektronicznej identyfikacji bydła, Komisja ma uprościć obowiązki dotyczące informowania.

2.3 Kiedy w 1997 r. przyjęto obecnie obowiązujące przepisy dotyczące identyfikacji bydła, system identyfikacji elektronicznej nie był wystarczająco rozwinięty z technicznego punktu widzenia, aby mógł być wówczas stosowany do identyfikacji bydła. System identyfikacji elektronicznej, wykorzystujący identyfikację radiową, znacznie rozwinięto w ciągu ostatnich 10 lat, dzięki czemu umożliwia on szybszy i dokładniejszy odczyt indywidualnych kodów zwierząt bezpośrednio w systemie przetwarzania danych. Zastosowanie identyfikatorów elektronicznych mogłoby wpłynąć na zmniejszenie obciążeń administracyjnych i ograniczenie korzystania z dokumentów papierowych, na

przykład gdy prowadzi się skomputeryzowany rejestr gospodarstwa (co dotyczy coraz większej liczby gospodarstw). Ponadto szybszy i bardziej niezawodny system umożliwi szybszy i dokładniejszy odczyt niż w przypadku zwykłych kolczyków, co usprawni procedurę zgłaszania przemieszczeń zwierząt do centralnej bazy danych, a tym samym zapewni lepszą i szybszą identyfikowalność zakażonych zwierząt lub zakażonej żywności.

2.4 System identyfikacji elektronicznej wprowadzono już w UE w odniesieniu do kilku gatunków zwierząt. Niektóre państwa członkowskie rozpoczęły już stosowanie elektronicznej identyfikacji bydła na zasadzie dobrowolności. Z uwagi na fakt, że nie ustanowiono zharmonizowanych norm technicznych na szczeblu UE, w różnych miejscach mogłoby dochodzić do stosowania różnego rodzaju identyfikatorów i czytników elektronicznych wykorzystujących fale radiowe o różnej częstotliwości, co może doprowadzić do braku harmonizacji utrudniającego elektroniczną wymianę danych, a w konsekwencji do utraty korzyści ze stosowania systemów identyfikacji elektronicznej.

2.5 W ocenie skutków stwierdzono, że dzięki wprowadzeniu dobrowolnego systemu elektronicznej identyfikacji bydła jako narzędzia identyfikacji urzędowej, zainteresowane podmioty zyskałyby czas na zapoznanie się z tym systemem. Z drugiej strony, obowiązkowe wdrożenie systemu identyfikacji elektronicznej mogłoby mieć niekorzystny wpływ ekonomiczny na niektóre podmioty gospodarcze,

2.6 Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 przewiduje również dobrowolny system etykietowania wołowiny, w którym Komisja znalazła braki związane z nieproporcjonalnymi obciążeniami administracyjnymi i kosztami oraz brakiem jednolitego zastosowania we wszystkich państwach członkowskich.

3. Propozycje Komisji

3.1 We wniosku Komisji (COM(2011) 525 wersja ostateczna) uwzględniono wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz wyniki oceny skutków. Komisja proponuje wprowadzić dobrowolny system elektronicznej identyfikacji bydła. W ramach tego dobrowolnego systemu:

— bydło mogłoby być identyfikowane za pomocą dwóch zwykłych kolczyków (obecny system) lub za pomocą jednego zwykłego widocznego kolczyka i jednego identyfikatora elektronicznego zgodnie ze zharmonizowanymi normami UE;

— państwa członkowskie mogłyby opowiedzieć się za systemem obowiązkowej identyfikacji na swoim terytorium.

3.2 We wniosku uchyla się również wymóg zgłaszania wykorzystania dodatkowych informacji w dobrowolnym systemie etykietowania, ze względu na jego nadmierne koszty i obciążenia administracyjne.

3.3 Wniosek dostosowuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 do postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3.4 Proponowany system elektronicznej identyfikacji będzie narzucał zmianę dyrektywy Rady 64/432/EWG w odniesieniu do komputerowych baz danych stanowiących część sieci nadzoru w państwach członkowskich. Elementy komputerowych baz danych określone w dyrektywie 64/432/EWG nie obejmują obecnie odniesienia do elektronicznych środków identyfikacji. W związku z powyższym dwa wnioski COM(2011) 524 i COM(2011) 525 są przedstawione w ramach jednego pakietu ustawodawczego.

Bruksela, 7 grudnia 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
